

Skib under alle Omstændigheder, hvor det kun er muligt at komme til Skibet, eller, hvor dette ikke kan ske, med Lodsbaaden at give Skibet Beileddning. En saadan Forpligtelse vil Bugserbaaden, der i Reglen alene vil være bestemt til Tjeneste under sædvanlige Forhold, næppe kunne overtage, hvilket ligeledes vil gjælde Lodsningen til de mere fraliggende Steder, navnlig udenfor Fjordene og selv til Steder ved disse i mindre godt Veir. Af Hensyn hertil vilde det paagjældende Lodsferi ikke kunne nedlægges, medens det, selv hvor Indskrænkning af Lodsantallet var mulig, som oftest ikke vilde kunne bestaa ved Lodsindtægten, naar Havnelodsningen og Lodsningerne paa Fjorden eller Havnens nærmeste Omegn for den største Del faldt bort. Det maatte da opretholdes ved Tilflugt; disse Tilflugt vilde hovedsagelig falde paa Staten, da den Lodsning, hvorom der vilde være Spørgsmaal, nærmest vilde være af Betydning for den almindelige og ikke den lokale Fart.

Mindretallets Forslag om, at der i alle Tilfælde skal betales halve Lodspenge for det gennem Lodsfarvand slæbte Skib, der ikke bruger Lods, har Ministeriet heller ikke kunnet tiltræde, da det ikke synes billigt at fordrø Betaling til Lodsferiet i de Tilfælde, hvor Bugseringen ikke har været forbunden med Lodsning fra Bugsererens Side.

Kommissionens Udtalelse om, at alle almindelige Udgifter ved Lodsningen bør være indbefattede i de ved Taxten fastsatte Lodspenge, kan ganske tiltrædes. Heraf følger, som ogsaa af Kommissionen bemærket, at Landsætningspengene maa holdes udenfor Lodspengene, da de i Reglen kun erlægges, naar Lodsjen skal landsættes ved en Lodsstation, til hvilken han ikke hører, og Skibsføreren ikke selv besørger Lodsjen i Land. Det samme gjælder Hjemveispengene, der alene erlægges i de Tilfælde, hvor Lodsens Hjemreise vil være forbunden med en Udgift for ham; Godtgjørelsen for Hjemreisen bør være den samme for alle Lodsninger imellem to Steder uden Hensyn til Skibets Størrelse og bør ogsaa af denne Grund ikke optages i den pr. Fod stigende Taxtbetaling, hvilken derhos er forskjellig efter Skibenes Drægtighed. Kommissionens Forslag om, at Hjemveispengene skulle være indbefattede i Taxterne, har Ministeriet derfor ikke kunnet tiltræde.

Swad Skriverpengene, der erlægges ved enkelte af de større Lodsferier, angaar, skal det bemærkes, at Kommissionen har udtalt, at Skriverpengene til Bogholderne ved Sundlodsferierne bør bortfalde, saa at Skibene kun betale for Lodsningen, da Lodsferiernes Regnskabsførelse er dem uvedkommende, hvorimod Bogholderens Lønning, der efter Ministerens nærmere Bestemmelse kan bestaa af en vis Sum for hvert Lodsferi Skib, eller af visse Procenter, bør tages af den fælles Lodsfortjeneste. Dette har Ministeriet ikke ganske kunnet tiltræde. Vel bør Udgiften til Regnskabsførelsen, som

hørende til de almindelige Udgifter ved Lodsningen, være indbefattet i Taxten, men det synes dog billigt, at der ved Bestemmelsen af den taxtmæssige Betaling tages Hensyn ikke blot til, hvad selve Lodsningen er værd, men ogsaa til de Udgifter, denne medfører for Lodsferiet, og til disse maa Udgiften til Regnskabsvoesenet, hvor den er af væsentlig Betydning, navnlig ved de Lodsferier, hvor Regnskabsførelse, Inkassation m. v. ikke kan besørjes af det egentlige Lods personale, formentlig henregnes.

At sætte Betalingen for 5 Fods Dybgaaende som den laveste Betaling for Lodsning, saaledes at Stigningen i Betalingen pr. Fod først indtræder for Fartøier, hvis Dybgaaende er over det nævnte Fodmaal, synes passende og vil kunne gennemføres i Almindelighed; dog vil det være nødvendigt paa flere Steder for Lodsning i grundere Farvande at lade Stigningen pr. Fod begynde ved et ringere Dybgaaende.

Ministeriet er enigt med Kommissionen i, at den Lodsede Beilænge er et Hovedmoment ved Beregningen af Taxterne, og at Betalingen pr. Mil bør være ens for de forskjellige Lodsninger, forsaavidt særlige Omstændigheder ikke gjøre Afvigelse herfra nødvendig. Dog ville faste Betalinger pr. Mil i alt Fald ikke for Liden kunne bringes i Anvendelse i saadan Udstrækning, at de kunne opstilles som almindelig gjældende Regel ved Beregningen af Taxterne, da de nuværende Taxters store Uoverensstemmelse i saa Henseende først efterhaanden vil kunne fjernes, hvorhos de særlige Forhold ville medføre ikke saa Afvigelser. Bestaaenheden af vore Farvande, hvor to Lodsninger af samme Længde ofte ere høist forskjellige med Hensyn til det Krav paa Kyndighed og Agtpaagivenhed, de stille til Lodsjen, gjør det endog tvivlsomt, hvorvidt ensartet Betaling efter Beilængden efterhaanden vil kunne gennemføres i et Omfang, der er tilstrækkeligt til at opstille den som Regel.

For at kunne bedømme, hvilken Betaling pr. Mil der kunde antages at ville være passende, og for at prøve, hvorledes den af Kommissionen foreslaaede Beregningsmaade vilde stille sig i Forhold til de nugjældende Taxter, har Kommissionen fremskaffet Oersigter over de ved de forskjellige Lodsferier i Aaret 1872 forefaldne Lodsninger, ordnede efter Kommissionens Taxtberegningsmaade, og ere de af Kommissionen foreslaaede Betalinger pr. Mil baserede paa de ved Hjælp af disse Oersigter foretagne Beregninger og Sammenligninger med de gjældende Taxter, hvorhos der er taget Hensyn til Størrelsen af Lodsstarterne i Nabolandene. Kommissionen har bemærket, at de stedsfindende Uoverensstemmelser mellem de gjældende Taxter indbyrdes, der ere en Følge dels af, at de ere blevne til efterhaanden gennem et længere Tidrum, dels af at der ved Fastsættelsen af dem er taget et overveieende Hensyn til den lokale